

[P. Andersen.]

anser det for overmaade gavnligt, at de Mænd, der skal sejle som Maskinmestre, og som arbejder sammen med Fyrbøderne, har den fulde Forstaaelse af det Arbejde, Fyrbøderne skal udføre, og eventuelt i en snæver Vending selv kan tage er Skovl i Haanden og fyre Kul paa. Jeg finder ikke denne tre Maaneders Tjeneste som Fyrbøder absolut nødvendig, men jeg betragter den som en Betryggelse ved den nuværende Uddannelse.

Saa bestemmes det videre i § 19, at Maskinpassere og Motorpassere fremtidig kan opnaa Ansættelse som 1ste Mestre i Dampere eller Motorskibe fra 150 HK. til indtil 500 HK., naar det paagældende Fartøj er beskæftiget ved Fiskerierhvervet. Det forekommer mig overmaade betænkeligt, at Skibe, der sejler i de meget farefulde Farvande, som der her er Tale om, naar det gælder store Fiskerbaade med Maskiner paa op til 500 HK., skal kunne sejle ud med en Maskinpasser, ja, endog med en Motorpasser som 1ste Mester. Det er blevet fremhævet, at man med denne Bestemmelse særlig har tilsigtet at hjælpe det færøske Fiskeri, men jeg vil heroverfor gerne gøre opmærksom paa, at det er jo ikke alene Færøerne, der omfattes af denne Bestemmelse, men al Sejlads; ogsaa op under Grønland, i Hvidehavet, og hvor som helst man kommer hen, vil denne Bestemmelse være gældende. For øvrigt er Forholdene omkring Færøerne jo særdeles farefulde, det har man overordentlig mange Eksempler paa; hvert Aar meldes der om færøske Fiskere, der har sat Livet til under Udøvelse af deres Erhverv. Man har hævdet, at man i andre Lande ikke stiller saa stramme Krav, som vi har gjort her hjemme, og man har i saa Henseende ganske særlig peget paa Norge. Til Betjening af saadanne Skibe paa indtil 300 HK. kræves der imidlertid efter norsk Lov en Maskinmester af 3die Klasse, altsaa en Mand, der har betydeligt større Uddannelse end en Maskineller Motorpasser i Danmark. Jeg henstiller derfor, at man tager under Overvejelse at ændre den her foreslaaede Bestemmelse, saaledes at den i hvert Fald kun kommer til at gælde for Skibe paa indtil 300 HK.

Jeg har her ganske særlig talt om de Spørgsmaal, der har Interesse for de søfarende Maskinmestre, og naar man erindrer, at der er 1 500 saadanne her i Landet, hvoraf 200 er ledige og de 125 deraf igen har gaaet ledige saa længe, at de har mistet deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, og den ekstraordinære Hjælp overfor dem ogsaa er

ophørt, naar man endvidere erfarer, at Maskinmestrenes Organisation netop har vedtaget at udskrive et ekstra Kontingent blandt Medlemmerne for yderligere at kunne støtte de arbejdsløse Kolleger, maa man dog erkende, at der ikke vil være nogen særlig Anledning til saaledes paa alle Omraader, næsten Paragraf for Paragraf, at forringe Erhvervsmulighederne for de søfarende Maskinmestre. Forholdet er jo endvidere det, at der bestandig, Aar efter Aar, uddannes flere og flere Maskinmestre. Hjemme i den By, hvor det ærede Medlem Hr. Elmquist og jeg bor, har vi gaaende en Mængde unge Maskinister, som ikke kan komme ud at sejle, og som lever paa Arbejdsløshedsunderstøttelsen, eller som endog ikke længere har nogen saadan, fordi de har gaaet ledige baade et og to Aar, unge Mennesker, der gerne vil arbejde og ud at sejle, men som ikke kan komme ud, fordi der ingen Stillinger er til dem. Vilde der ikke være mere Anledning til at søge at jævne Vejen en Smule for alle disse Mennesker, der har ofret baade alle de Penge og al den Tid, der skal til for at tage Maskinmestereksamen, saaledes at de kan komme ud og tjene til Livets Ophold i Stedet for bestandig at ligge andre til Byrde, saaledes som nu?

En enkelt Bemærkning ønsker jeg til Slutning at gøre med Hensyn til en anden Side af dette Lovforslag. Der er til § 30 foreslaaet en lille Ændring, som jeg ikke skal opholde mig ved, men i denne Paragraf er Grænsen for Kystfarten — hidtil har det jo heddet „udvidet Kystfart“ — sat saaledes, at den gaar fra Kalmar til Rügenwalde. Jeg vil gerne henstille, at man ændrer Paragraffen saaledes, at denne Grænse kommer til at gaa fra Kalmar over Sydenden af Øland til Memel. Jeg har, efter at de sønderjydske Landsdele var blevet forenet med Danmark, gentagne Gange meget stærkt fremhævet dette Ønske, som næres af Kutterførerne og Førerne af de smaa Sejlskibe i Sønderjylland. Den gældende Bestemmelse har været og er fremdeles stærkt hemmende, ja, ligefrem ødelæggende for disse sønderjydske Smaaskippers Sejlads, idet de ikke har kunnet have nogen Glæde af den foretagne Udvidelse af Sejlsraadet Nord paa, medens de tværtimod, efter at være kommet til Danmark, har haft megen Skade af ikke mere at kunne sejle paa Danzig og Königsberg. Jeg har, som sagt, tidligere under Finanslovbehandlingerne meget stærkt fremhævet dette Ønske, men Administrationen har ikke hidtil villet tage Hensyn dertil. Jeg vil gerne nu ved denne Lejlighed igen rejse Spørgsmaa-